

મનહર મોદીની ગજલોમાં રદીફ કાફિયાની જમાવટ વિજય નાડિયા

કવિશ્રી મનહર મોદી ગુજરાતી ગજલમાં કાફિયા માટે આગવી છાપ ધરાવે છે. તેમની કેટલીક રદીફો તો ચર્ચાનો વિષય પણ બની છે. તો કેટલીક ખૂબ લોકપ્રિય પણ બની છે. ‘આગાસી’ રદીફવાળી રચના ચર્ચાનો વિષય બની છે. તો કૂકડો ખૂબ લોકપ્રિય બની છે. ધડધડ રદીફ, અવાજ, ગતિ અને છિન્ન થતી જતી પરિસ્થિતિ સૂચવે છે. માણસ વસ્તુ બની જાય છે. અને પણ ભયંકર ત્યારે તેનું સૂચન કરવા માટે ધડધડ શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે. નગર, નાક, મન, ઝણહળ વિશેષણો થી જોડાઈ એક નહિ પણ ચાર રદીફો સાથે આવે છે. માણસ મિજાજ-મોહ અને આણસ ઈજાર ઓર વગેરે પણ જોવા મળે છે. ઉદાસ ચહેરો એ લાબા રદીફ વાળી ગજલ છે. ‘અગિયાર દરિયાં’ ના પૃષ્ઠ નં-૪૦ પરની ગજલમાં ચખ, દખ, સખ, વખ, નખ, કખ અને લખ જેવાં કાફિયાઓનો ઉપયોગ થયો છે.

પ્રયોગશીલ ગજલકાર તરીકેની તેમની નામના કાયમ છે. તેમને રદીફ કાફિયાના ઉપયોગમાં પણ પ્રયોગશીલતાનો નવો ચીલો પાડ્યો છે. ‘અગિયાર દરિયાં’ ના પૃષ્ઠ નંબર-૪૭ પરની ગજલના બે શેર જોઈએ...

હતું ઊંઘમાં ઊંઘ જેવું ઉઘાડું,
કરે છે હજુ કેમ ‘હોંચી’ ગધાડું ?
રે છે હજુ કેમ ‘હોંચી’ ગધાડું ?
મેં અક્ષર ભર્યા છે, હું ખેચું દ્યું ગાડું.

અહીંયા ઉઘાડું કાફિયા સાથે ગધાડું કાફિયાનો ઉપયોગ થયો છે. ગુજરાતી ભાષામાં આ પ્રકારનો ઉપયોગ કદાચ પ્રથમ પ્રયોગ ગણી શકાય. એ જ રચનામાં ગાડું-પછાડું, ઉપાડું-આડું વગેરે કાફિયાઓ દ્વારા અર્થની ચમકૃતિ અને ભાવની નવીનતા આપી છે. પૃષ્ઠ અગિયાર દરિયાંનાં પૃષ્ઠ નંબર બાવન પરની આગળ-પાછળ રદીફવાળી ગજલમાં અડક્યો, દડખ્યો, પલખ્યો, ગબડ્યો, દડક્યો, વગેરે કાફિયાઓનું અર્થ સભરતાં સાથે ઉપયોગ કર્યો છે. અને આખી ગજલ ખૂબ જ રસપ્રદ બની રહે છે.

મનહર મોદીની ગજલોમાં જેવું છે. જી, એવો, ખા, છું, કશુંય, બેઠો, જો, હોજી, છે, કરવું, હું, નથી, મળે, નીકળે, કયાં છે, પડછાયો, થયું, ગયું, છે, લઉં, કરું, આસપાસ, વધ્યું, ખરા, લખ, માંગે છે, ઉછળવાનું આવ્યો, ઘાલ્યું, હાંજી, લાવ્યો, ચલની યાદી, વેચુ છુ, સાકી, સનમ, બારી, સાચું છે, મારે શું, શું જાણું,

મુખડાની માયા, જીણા મોર, ખુદાજી, મનહર, જાદવા, દરિયા, અમથાલા, દિવાલમાંથી, વગેરે રદીકોનો ઉપયોગ કરીને ગુજરાતી ગજલની એક આગવી આત્મા ઊભી કરી આપી છે. તેમની આ તમામ રદીકો, સ્પષ્ટતાથી આગળ વધીને તેની સિધ્ધી હંસલ કરી આપે છે. તેમની તમામ રદીકો લોકમુખે સરળતાથી ચૃદી જાય તેવી છે. અને ચિરંજીવી પણ બની છે.

વજનદાર, ચમકદાર, કરજદાર, મજધાર, સરદાર, નિતારે, સવાહે, કિનારે, ઉતારે, વિચારે, વધારે, કયારે, ફર્યો, સર્યો, ઠર્યો, ડર્યો, મર્યો, ખર્યો, નર્યો, ઘર, કદર, નજર, અસર, ખબર, ભીતર, સફર આ અને આવા કેટલાય ઉતામ કાફિયાઓનો ઉપયોગ તેમની ગજલોમાં થયો છે.

તેમનું ગજલકર્મ તેમના રદીક અને કાફિયાઓના કારણે ગુજરાતી ગજલમાં પ્રયોગશીલ ગજલકાર તરીકેની તથા પરંપરાને માન આપનાર કવિ તરીકેની આગવી કેડી કંડારનાર બને છે. ચીનુ મોઢી, આદિલ મનસૂરી, લાભશંકર ઠાકર, હરીશ વટવા, વગેરે સાથે તેમનું જે મુશાયરાઓમાં પ્રભુત્વ રહ્યું છે. તેનો જો કોઈને યશ આપવાનું થાય તો તેમની સમજણ દ્વારા સમાપ અને અર્થસંકમણાતા સાથે તેમને ઉપયોગ કરેલાં રદીક અને કાફિયા છે. આમ, મનહર મોઢીનાં બંને ગજલસંગ્રહોમાં રદીક-કાફિયાની જમાવટનો લાંબો પ્રલંબપટનો વિસ્તાર પડેલો છે. જે અભ્યાસી ઓને અભ્યાસ માટે નોતરે છે.

સંદર્ભસૂચિ

૧. ‘મનહરિયત’, સંપાદક ચંદ્રકાંત શેઠ, પૃ. ૧૧
૨. ‘એક વધારાની ક્ષણ’, મનહર મોઢી (ચંદ્રકાંત શેઠની પ્રસ્તાવના)
૩. ‘ॐ તત્સત्’, મનહર મોઢી (ચંદ્રકાંત શેઠનો લેખ), પૃ-૫૩
૪. ‘એક વધારાની ક્ષણ’, મનહર મોઢી (ચંદ્રકાંત શેઠની પ્રસ્તાવના)
૫. ‘અગિયાર દરિયા’
૬. ‘મનહર અને મોઢી’